

עמודים 37-33 (pdf 33-37)

מעשה נורא מהרב הצדיק הקדוש איש אלקים מופת הדור הגאון המפורסים בכל קצוי תבל ומלואה ברוב תורתו. ע"י [על ידי] חיבוריו היקרים מפז שהשאיר אחריו ברכה, מו"ה [מורנו ורבנו הרב] יצחק חיות זצלה"ה [זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא] בעהמ"ח [בעל המחבר] ס' [ספר] זרע יצחק על ששה סדרי משנה ועוד יהי שמו לעולם וזכרו לברכה:

אימא לכו גופא דעובדא הכי הוי. [אמור לנו, גופו של המעשה איך היה?] ואינגיד ואיתנח [ונמתח ונאנח] הרב הק' [הקדוש] הנ"ל [הנזכר לעיל] שלשה ימים ושלשה לילות רצופים. אח"כ [אחר כך] חזרה נשמחו לגוייתו בעזר זוקף כפופים. בביתו הי' יושבים חבורה קדישא כל הקהל כאחד רצופים. בראותם תחיית המתים בעינים צופים, גדלה הפצרתם: "מה שראה בעולם העליון." גם הוא השיב: "אין לי רשות לגלות סתרי עוז חביון." דברו אליו: "ראינו בעינינו שקרע הרב את בגדיו לקרעות." דמעות זלגו מעיני הרב "ראינו בעינים ראות." השיב על אלו הדברים: "יש לו רשות לגלות פלאות, הקבצו ושמעו נוראות.

מעשה נורא מהרב הצדיק הקדוש איש אלקים מופת הדור הגאון המפורסים בכל קצוי תבל ומלואה ברוב תורתו. ע"י חיבוריו היקרים מפז שהשאיר אחריו ברכה, מו"ה יצחק חיות זצלה"ה בעהמ"ח ס' זרע יצחק על ששה סדרי משנה ועוד יהי שמו לעולם וזכרו לברכה:

אימא לכו גופא דעובדא הכי כוי. אינגיד ואיתנח כרב סק' כנ"ל שלשה ימים ושלשה לילות רצופים. אח"כ חזרה נשמחו לגוייתו. בעזר זוקף כפופים. בביתו הי' יושבים חבורה קדישא כל הקהל כאחד רצופים. בראותם תחיית המתים בעינים צופים, גדלה הפצרתם. מה שראה בעולם העליון. גם הוא השיב אין לי רשות לגלות סתרי עוז חביון. דברו אליו ראונו בעינינו שקרע כרב את בגדיו לקרעות. דמעות זלגו מעיני הרב ראונו בעינים ראות. השיב על אלו הדברים יש לו רשות לגלות פלאות. הקבצו ושמעו נוראות. והנה ילכך נשמתי מגוייתי לראות. ואלו אלי זקן ונשוא פנים ודיבר אלי אמרות טהורות. זה הלשון אשר אמר אלי אני אב"ד דק"ק ווילנא אבא זקניך מאנוש חיות. ואמר זרז עצמך ובוא עמי למשפט לפני ב"ד של מעלה. חן וחסד אולי תמלא ותסי' לך תקומה לפאר ולתהלה. חיים יוסיפו לך כשלא תמלא בך חיו איזה עוולה. עובדים מעשיך יגינו עליך ובחיים תשאר. טרח עמי ולקח והולך אותי לפני ב"ד של מעלה ואצל הפתח אני לבדי נשאר. ילא מאתי והלך לפני ב"ד [בית דין] הגדול וטען לפניו בעדי. הציע לפניו כל מעשי הטובים אשר נהגתי ועשיתי מעודי, כבוד הגאון אב"ד דק"ק פראג בעהמ"ח ספר אפי רברבי [1] כאשר ראה שאני עומד אצל הפתח באימה וביראה ובחלחלה. לשון ודברי נחומים דבר אלי בפנים שוחקות: 'לא תירא, אני אבא זקניך. לפי מעשיך הטובים תצא בצדק משפט לחיים. מפי ב"ד [בית דין] של מעלה הי' רוצים לשפוט אותך משפט מות. מליצי יושר הי' לך ונצלת ממות. מגיד מישרים הרב הגאון דק"ק [דקהילת קודש] סקאלא יהי במקומך נכדי, אתה תשאר בחיים.' קרב אלי אבא זקני מו"ה [מורי ורבי הרב] מנחם מאניש חיות הנ"ל [הנזכר לעיל]. נחם אותי ואמר לי: 'בני משפטיך הוא לחיים טובים

והנה יצאה נשמתי מגוייתי לראות. ובא אלי זקן ונשוא פנים ודיבר אלי אמרות טהורות. זה הלשון אשר אמר אלי: 'אני אב"ד [אב בית דין] דק"ק [דקהילת קודש] ווילנא אבא זקניך מאנוש חיות.' ואמר: 'זרז עצמך ובוא עמי למשפט לפני ב"ד [בית דין] של מעלה. חן וחסד אולי תמצא ותהי' לך תקומה לפאר ולתהלה. חיים יוסיפו לך כשלא תמצא בך חיו [חס וחלילה] איזה עוולה. טובים מעשיך יגינו עליך ובחיים תשאר. טרח עמי ולקח והולך אותי לפני ב"ד [בית דין] של מעלה ואצל הפתח אני לבדי נשאר. יצא מאתי והלך לפני ב"ד [בית דין] הגדול וטען לפניו בעדי. הציע לפניו כל מעשי הטובים אשר נהגתי ועשיתי מעודי, כבוד הרב הגאון אב"ד [אב בית דין] דק"ק [דקהילת קודש] פראג בעהמ"ח [בעל המחבר] ספר אפי רברבי [1] כאשר ראה שאני עומד אצל הפתח באימה וביראה ובחלחלה. לשון ודברי נחומים דבר אלי בפנים שוחקות: 'לא תירא, אני אבא זקניך. לפי מעשיך הטובים תצא בצדק משפט לחיים. מפי ב"ד [בית דין] של מעלה הי' רוצים לשפוט אותך משפט מות. מליצי יושר הי' לך ונצלת ממות. מגיד מישרים הרב הגאון דק"ק [דקהילת קודש] סקאלא יהי במקומך נכדי, אתה תשאר בחיים.' קרב אלי אבא זקני מו"ה [מורי ורבי הרב] מנחם מאניש חיות הנ"ל [הנזכר לעיל]. נחם אותי ואמר לי: 'בני משפטיך הוא לחיים טובים

[1] ספר על הלכות איסור והיתר שראה אור בקראקא, שני"א (1591) ידוע גם תחת השם 'פני יצחק'.

בזכויותיך. סדר הצדיקים בעולם העליון, כשהולכין הצדיקים, אזי סביבותיהם הולכים המלאכים, המה אשר נבראו ממעשה ידיהם. עתה צריך אתה לקבל עליך עול גלות. עת הוא שאתה תלך בין הקליפות באימות גדולות. פניך מועדות לילך אל עיר גדולה. פניך לקבל[ל] יבואו כל בני הקהלה. צריך אתה לדעת שהם קליפות ולא תשיב להם שום דבר. ציווה עלי גי'כ [גם כן] שאחר זה ידמו לכלבים הרבה סובבים אותי בנקודה בעגולה [כלומר בעיגול סביבו]. 'קרוב יקרבו הכלבים עליך. קולם ידמו ככלב מול פניך. רחוק מארבע אמות שלך יעמדו ואין להם רשות לקרב אליך. רק לאיים אותך יבואו ואח"כ [ואחר כך] ילכו מלפניך. ושוב תלך ותבוא אל הר גבוה גדולה מאד, שם תלך והוא משופע מצד אחד ומצד השני שווה כאחד הכתלים. תפחד מאוד ותירא ולא תוכל לשוב אחוריים. תתפלל שם בכוונה גדולה ותמס לבך כמים. אח"כ [אחר כך] נעלם מנגד עיני. אני נשארתי לבדי. ובאו אלי כל האותיות [=האותות] אשר אמר לי אבי אבא זקני הנ"ל [הנזכר לעיל]. בלכתי בדרך באתי אל עיר. באורך הדרך נתקבצו כל בני העיר. גם אני עשיתי ככל אשר צויתי. לא עלה על לבי מור. גם לא השבתי להם כלום כפי הצורך. דבר זה זכרתי שהמה הקליפות אשר אמר אבא זקני. דרכם להיות כבני אדם לפני. הקליפות הנ"ל [הנזכרות לעיל] חזרו ונגשו ככלבים צועקים הקיפוני וסובבוני בשיניים חורקים. ואני ב"ה [ברוך השם] מהם נצלתי. ובאתי אל הר גבוה ושם התפללתי. זלגו עיני דמעות בעת בקשתי. זה הוא אשר ראיתם דמעות מגויותי. חבר הגוף שחזרה לנשמתי. חברותא כלפי שמיא התעורר גויתי. טעמא רבא [ארמית: טעם גדול]: היות נשמתי התפלל למעלה משמי מרומים טרדת נשמתי גרם לגוף התעוררות, בקשתי לבכות. כי נכמרו רחמיו, ירד אבא זקני הגאון הנ"ל [הנזכר לעיל] ובא אני ויחזקוני בדברי נחומים. יחד הלכנו ואמר לי: 'בני, בא עמי לטייל בחקל תפוחין [בשדה תפוחים]'. כאשר הלכנו באנו אל שדה מלאה עשבים ופרחים. כלה מלאה בשמים מגן עדן ריח נחוחים. נטל בידו ונתן לי להחיות את נפשי. למד עמי סודות התורה בהדי רחמנא כבשי [בסתרי של הקדוש ברוך הוא]. [2] משם הלכנו יחדיו ושמענו קול רעש גדול רכב ופרשים. מחנה רב קליפות בדמות אנשים. נסע לפניהם השר הגדול שבהם ובאחורי

[2] ראו ברכות דף י, עמוד א: א"ל: משום דחזאי לי ברוח הקדש דנפקי מינאי בנין דלא מעלו א"ל: **בהדי כבשי דרחמנא למה לך?**

הקרן נקשרת אשה אחת ובנה בצער גדול, סוף הקרן המה יחדיו אסורים. סובלים יסורים קשים ומרים. ענו בכבל רגלם ומלאכי חבלה באים וצבתי ברזל בידם. עורם מעליהם מפשיטים ומנתחים אותם לנתחים רבים. פלאות הפלא מכותם. פעם אחר פעם מחיים וממיתים אותם. צועקים בקול מר, כרוז יוצא לפניהם: 'ככה יעשה לאשה אשר לא גדלה את בנה לרב ומורה'. קשה הוא בעיני כי נכמרו רחמי על אשה ועל בנה. ראה אבא זקני ואמר להממונה: 'עד מתי הרעה כזאת לאשה ליסרה?' ועוד אמר אז להממונה: 'בני רוצה לשאול אותך שאלה קטנה'. שאלתי להממונה הנ"ל [הנזכר לעיל] ואמרתי לו: 'הגד לי באמת, עד מתי יהי זאת לאלה בידכם שאתם מיסר[י]ם אותם ועושים עמהם כרצונכם, תגידו לי האמת ולא תכחדו ממני דבר'. תיכף השיב לי השר הממונה ואמר לי שורש הדבר: 'אעשה זאת למענך ואגיד לך נכונה, בעל האשה הזאת הוא צדיק גדול יושב בג"ע [בגן עדן] עליון ולומד תורה. בוא יבוא תיכף במרכבת המשנה אשר ברכב אש וסוסי אש עם מלאכי עליון. גדול כבודו ויש לו רשות ליקח מנדי האשה הזאת ובנה. גוזר אומר ויקם, ומוכרח אני לקיים דבריו אשר ידבר אלי. ותיכף בא בעלה הצדיק ברכב וסוסי אש. דרך על המסלה עד שבא אל המקום אשר הממונה שמה. האשה הזאת כאשר את בעלה עינה תחזנה ותצעק ותבך לפני בעלה ותשא את קולה בקול מר ותאמר אל בעלה לאמר: 'זכור נא אהובי בעלי שאני הייתי מפרנס אותך ולא בטלת מלימודך, זה כמה שנים למדת ועסקת במצות על ידי מעודך. חוס ורחם עלי שלא אסבל עוד יסורים קשים ומרים, חן וחסד אמצא לפניך ובעיניך ופדיני מידי אכזרים'. טרח א"ע [את עצמו] ויצא מהמרכבה ליקח אותה ואת בנה. טוב טעמה ודבריה שמע הבעל ולקח אותה ואת בנה. והצילם ממלאכי חבלה והשיב אותה בהמרכבה. יחד ראינו אני ואבא זקני כאשר הלך משם אותו הצדיק יחדיו את אשתו ובנה, ואמר לי אי"ז [אבי זקני] בוא ונלכה אחריהם לג"ע [לגן עדן]'. כאשר אמר לי החזיק ביד. הלכנו שנינו יחדיו לג"ע [לגן עדן] עליון וראינו כאשר הקריב הצדיק לבוא סמוך לג"ע [לגן עדן] עם אשתו ובנה בלי רשיון לא רצה השומר להניחם לבא לשם.

הקרן נקשרת אשה אחת ובנה בצער גדול סוף הקרן המה יחדיו אסורים. סובלים יסורים קשים ומרים. ענו בכבל רגלם ומלאכי חבלה באים וצבתי ברזל בידם. עורם מעליהם מפשיטים ומנתחים אותם לנתחים רבים. פלאות הפלא מכותם. פעם אחר פעם מחיים וממיתים אותם. צועקים בקול מר כרוז יוצא לפניהם: 'ככה יעשה לאשה אשר לא גדלה את בנה לרב ומורה'. קשה הוא בעיני כי נכמרו רחמי על אשה ועל בנה. ראה אבא זקני ואמר להממונה: 'עד מתי הרעה כזאת לאשה ליסרה?' ועוד אמר אז להממונה: 'בני רוצה לשאול אותך שאלה קטנה'. שאלתי להממונה הנ"ל ואמרתי לו: 'הגד לי באמת עד מתי יהי זאת לאלה בידכם שאתם מיסר[י]ם אותם ועושים עמהם כרצונכם, תגידו לי האמת ולא תכחדו ממני דבר'. תיכף השיב לי השר הממונה ואמר לי שורש הדבר: 'אעשה זאת למענך ואגיד לך נכונה, בעל האשה הזאת הוא צדיק גדול יושב בג"ע [בגן עדן] ולומד תורה. בוא יבוא תיכף במרכבת המשנה אשר ברכב אש וסוסי אש עם מלאכי עליון גדול כבודו ויש לו רשות ליקח מנדי האשה הזאת ובנה. גוזר אומר ויקם ומוכרח אני לקיים דבריו אשר ידבר אלי ותיכף בא בעלה הצדיק ברכב וסוסי אש. דרך על המסלה עד שבא אל המקום אשר הממונה שמה. האשה הזאת כאשר את בעלה עינה תחזנה ותצעק ותבך לפני בעלה ותשא את קולה בקול מר ותאמר אל בעלה לאמר: 'זכור נא אהובי בעלי שאני הייתי מפרנס אותך ולא בטלת מלימודך, זה כמה שנים למדת ועסקת במצות על ידי מעודך. חוס ורחם עלי שלא אסבל עוד יסורים קשים ומרים חן וחסד אמצא לפניך ובעיניך ופדיני מידי אכזרים. טרח א"ע ויצא מהמרכבה ליקח אותה ואת בנה. טוב טעמה ודבריה שמע הבעל ולקח אותה ואת בנה. והצילם ממלאכי חבלה והשיב אותה בהמרכבה. יחד ראינו אני ואבא זקני כאשר הלך משם אותו הצדיק יחדיו את אשתו ובנה, ואמר לי אי"ז [אבי זקני] בוא ונלכה אחריהם לג"ע. כאשר אמר לי החזיק ביד. הלכנו שנינו יחדיו לג"ע עליון וראינו כאשר הקריב הצדיק לבוא סמוך לג"ע עם אשתו ובנה בלי רשיון לא רצה השומר להניחם לבא לשם.

ואמר לו: הלא אתה לבדך יצאת מכאן, ולמה הבאת עמך אשה ובנה? ורצה לגרשם. הלך הצדיק לבדו לג'ע [לגן עדן] לפני ב"ד [בית דין] של מעלה משפט האשה שאל מאתם. והשיבו שהאשה ובנה ישבו אצל הפתח והוא לבדו עלה יעלה. תיכף כאשר אמרו, נכנס הצדיק לג'ע [לגן עדן] והאשה ובנה נשארו שם על הפתח יושבים. סוף כמה זמנים תקבל שכרה אשר היתה מפרנסת את בעלה. עמדו ונכנסו אני וא"י [ואבי זקני] וראינו צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם להתענג ולהתעדן. פעם הזאת נפטר צדיק אחד מעולם הזה. צדיק גדול ות"ח [ותלמיד חכם] ה"י וקראו לפניו: 'פנו מקום!' ונפתחו שערים ובא הצדיק לג'ע [לגן עדן] עם מחנה רב וכבוד גדול ומלאכים ואורות גדולים ממעשה מצות נבראים. קמו ועמדו לפניו כל הישיבה של מעלה וקבלוהו בכבוד גדול, ודרש לפניו סתרי תורה לפאר ולתהלה. ראינו הישיבה של מעלה במעלה עליונה רב טוב הצפון זכה להתענג מדושנה. שוב אחר זה הלך הצדיק ממקומו ועמד על רגליו לפני הישיבה. שם הביאו לפניו ספר תורה, וקבלה באהבה וחבה. תיכף יצא הכרוז בלשון שאלה: 'קיים זה מה שכתב בזה?' תשובה השיב הצדיק: 'אמת קיימתי מה שכתב בתורה כל המצות בזמנך'. אמרו: 'קיימת אותם כתיקונם?' בפני השיב: 'קיימתי אותם באמת ואמונה'. ב"ד [בית דין] של מעלה ענו: 'יבאו עדים ויעידו נאמנה'. תיכף באו עדים מלאכים קדושים וטהורים גבורי כח כולם אהובים, כולם ברורים, דברו בפה: 'הנה אנחנו להעיד באנו, דעו כי הוא עשינו [צ"ל: עשנו] ובמעשיו בראנו'. כשהצדיק עושה המצוה בכוונה בלי שום פניה וגאווה, הנה מן המצוה הזאת נברא מלאך טהור וקדוש תהלה נאווה. ואם ח"ו [חס וחלילה] יש בה פניה ויוהרא אזי מלאך מורכב מטוב ורע ממנה נברא. זאת ראינו שבאו מלאכים קדושים וטהורים והעידו שקיים כל המצות שבתורה זכים וברורים. ואחת מכל מצות שבכתב לא נעדרה. חסיד גדול ה"י זה הצדיק, חן וחסד משוך עליו ולא הגיע לריק מעשיו. טעמו וראו כמה רב גברא שקיים כל התורה. יחד כל בני הישיבה, חזרו ואמרו: 'יאמרו נא אם קיים תורה שבע"פ [שבעל פה]?' כרוז יצא ואמר לפניו כנ"ל [כנזכר לעיל]. השיב הצדיק שקיים כל מה שנאמר בע"פ [בעל פה]. כרוז יצא: 'יבואו עדים ויעידו!' הביאו לפניו ד' ש"ע [שולחן ערוך]

ואמר לו: הלא אתה לבדך יצאת מכאן ולמה הבאת עמך אשה ובנה? ורצה לגרשם. הלך הצדיק לבדו לג'ע לפני ב"ד [בית דין] של מעלה משפט האשה שאל מאתם והשיבו שהאשה ובנה ישבו אצל הפתח והוא לבדו עלה יעלה. תיכף כאשר אמרו, נכנס הצדיק לג'ע [לגן עדן] והאשה ובנה נשארו שם על הפתח יושבים. סוף כמה זמנים תקבל שכרה אשר היתה מפרנסת את בעלה. עמדו ונכנסו אני וא"י [ואבי זקני] וראינו צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם להתענג ולהתעדן. פעם הזאת נפטר צדיק אחד מעולם הזה. צדיק גדול ות"ח [ותלמיד חכם] ה"י וקראו לפניו: 'פנו מקום!' ונפתחו שערים ובא הצדיק לג'ע [לגן עדן] עם מחנה רב וכבוד גדול ומלאכים ואורות גדולים ממעשה מצות נבראים. קמו ועמדו לפניו כל הישיבה של מעלה וקבלוהו בכבוד גדול, ודרש לפניו סתרי תורה לפאר ולתהלה. ראינו הישיבה של מעלה במעלה עליונה רב טוב הצפון זכה להתענג מדושנה. שוב אחר זה הלך הצדיק ממקומו ועמד על רגליו לפני הישיבה. שם הביאו לפניו ספר תורה, וקבלה באהבה וחבה. תיכף יצא הכרוז בלשון שאלה: 'קיים זה מה שכתב בזה?' תשובה השיב הצדיק: 'אמת קיימתי מה שכתב בתורה כל המצות בזמנך'. אמרו: 'קיימת אותם כתיקונם?' בפני השיב: 'קיימתי אותם באמת ואמונה'. ב"ד [בית דין] של מעלה ענו: 'יבאו עדים ויעידו נאמנה'. תיכף באו עדים מלאכים קדושים וטהורים גבורי כח כולם אהובים, כולם ברורים, דברו בפה: 'הנה אנחנו להעיד באנו, דעו כי הוא עשינו [צ"ל: עשנו] ובמעשיו בראנו'. כשהצדיק עושה המצוה בכוונה בלי שום פניה וגאווה, הנה מן המצוה הזאת נברא מלאך טהור וקדוש תהלה נאווה. ואם ח"ו [חס וחלילה] יש בה פניה ויוהרא אזי מלאך מורכב מטוב ורע ממנה נברא. זאת ראינו שבאו מלאכים קדושים וטהורים והעידו שקיים כל המצות שבתורה זכים וברורים. ואחת מכל מצות שבכתב לא נעדרה. חסיד גדול ה"י זה הצדיק, חן וחסד משוך עליו ולא הגיע לריק מעשיו. טעמו וראו כמה רב גברא שקיים כל התורה. יחד כל בני הישיבה, חזרו ואמרו: 'יאמרו נא אם קיים תורה שבע"פ [שבעל פה]?' כרוז יצא ואמר לפניו כנ"ל [כנזכר לעיל]. השיב הצדיק שקיים כל מה שנאמר בע"פ [בעל פה]. כרוז יצא: 'יבואו עדים ויעידו!' הביאו לפניו ד' ש"ע [שולחן ערוך]

ששם כל הדינים כתובים. לקחו הד' ש"ע [שולחן ערוך] ונתנו ליד הצדיק הזה לאמור אם קיים זה מה שכתב בזה. מיד אמר: 'אמת וצדק שקיימתי ולא חסרתי שום דבר'. מלאכים קדושים באו והעידו שאמת וצדק והוא איש ישר. נשאל אותו הצדיק מפי ב"ד [בית דין] של מעלה: 'נהגת כמו שכתוב בש"ע [בשולחן ערוך] או"ח [אורח חיים] בהזכיר שם הויה יכוון שהוא אדון הכל ובעל היכלת מטה ומעלה?' סוף דבר מי שאינו מכווין כנ"ל [כנזכר לעיל] הוא כמזכיר שם שמים לבטלה. סמר מפחד אותו הצדיק ולא השיב להם שום מלה. ענו ואמרו הב"ד [הבית

ששם כל הדינים כתובים לקחו הד' ש"ע ונתנו ליד הצדיק הזה לאמור אם קיים זה מה שכתב בזה. מיד אמר אמת וצדק שקיימתי ולא חסרתי שום דבר. מלאכים קדושים באו והעידו שאמת וצדק והוא איש ישר נשאל אותו הצדיק מפי ב"ד של מעלה נסגת כמו שכתוב בש"ע או"ח בהזכיר שם הויה יכוון שהוא אדון הכל ובעל היכלת מטה ומעלה? סוף דבר מי שאינו מכווין כנ"ל הוא כמזכיר שם שמים לבטלה. סמר מפחד אותו הצדיק ולא השיב להם שום מלה. ענו ואמרו הב"ד של מעלה נסגת כמו שכתוב בש"ע [בשולחן ערוך] או"ח [אורח חיים] בהזכיר שם הויה יכוון שהוא אדון הכל ובעל היכלת מטה ומעלה? סוף דבר מי שאינו מכווין כנ"ל הוא כמזכיר שם שמים לבטלה. סמר מפחד אותו הצדיק ולא השיב להם שום מלה. ענו ואמרו הב"ד

דין] של מעלה: 'יבואו עדים ויעידו שקיים כל זה'. באו מלאכים כלם לבוש שחורים. פתחו כל הישיבה של מעלה בקול צעקה וקראו בגדיהם ואמרו: 'פשוט הדין בש"ע [בשולחן ערוך] יו"ד [יורה דעה], השומע הזכרת השם לבטלה צריך לקרוע עליו'. צעקו כולם על אותו הצדיק ואמרו אליו: 'טפה סרוחה, איך לא יראת להזכיר השם הגדול והנורא? צריך לקבל עליך אחת משתים או שתתגלגל או שתלך לגהינם לאתון נזרא [כבשן אש] [3] כדי שלא תתגלגל עוד בזה העולם'. ראיתי בעיני שקרע את בגדיו תהי נשמתו צרורה בצרור החיים, ע"כ [על כן] יש לי רשות לגלות מהעולם עומד לעולם עובר ע"כ [עד כאן] :

[3] ראו דניאל ג, כ"ג "וַיִּגְבְּרָא אֱלֹהֵי תְּלָתְהוֹן שְׁדֵרָה מִישָׁךְ וַעֲבַד נְגוֹ נְפִלּוֹ לְגֹא אֲתוֹן נִזְרָא וְקִדְתָּא מְכַפְּתִין" (וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֹשָׁתָם: שְׁדֵרָה, מִישָׁךְ וַעֲבַד נְגוֹ, נְפִלּוֹ לְתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ הַבוֹעֶרֶת כְּפוֹתֵימָם).